

Môn: NGŨ VĂN

Thời gian làm bài: 150 phút

(Không kể thời gian phát đề)

Ngày thi: 15/12/2024

Đề chính thức

(Đề thi gồm có 02 trang)

I. PHẦN ĐỌC HIỂU: (6,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau:

Có một sự thật là trong cuộc sống chúng ta có nhiều khuôn thước bó buộc, dễ thấy nhất là sự kỳ vọng. Chúng ta thực sự đã lớn lên trong quá nhiều sự kỳ vọng. Và nó cũng lớn dần lên cùng chúng ta.

Khi chúng ta bắt đầu xuất hiện, cả nhà thực sự rất vui sướng, bố mẹ, ông bà, cô dì chú bác đều hủ hét (đại đa số) và bắt đầu có các ý tưởng đặt tên. Mỗi người sẽ có một cái tên dành cho chúng ta với hy vọng và mong muốn sau này chúng ta sẽ trở thành một người nào đó. Sự kỳ vọng bắt đầu.

Tiếp theo chúng ta học mẫu giáo, mẹ hoặc bố hoặc ông, bà sẽ ríu rít kể với hàng xóm về “sự thông minh, sự cá tính...” của chúng ta với ánh mắt đầy tự hào. Và trong lòng họ bắt đầu hình dung về tương lai của chúng ta.

Tiếp theo lớn thêm chút, mọi người sẽ tiếp tục kỳ vọng chúng ta sẽ học hành thế này thế kia, kỳ vọng nghe lời thế này thế kia.

Lớn hơn nữa là kỳ vọng yêu một người thế này, làm một công việc thế khác... Đi làm sắp sẽ kỳ vọng chúng ta phải đạt được hiệu quả tốt nhất.

Yêu đương người yêu sẽ kỳ vọng chúng ta phải làm được thật nhiều điều cho người yêu nhất, cho tình yêu nhất.

Chính chúng ta sẽ kỳ vọng vào bản thân mình: có được thành tựu, có được người yêu tuyệt vời, hay đơn giản mua được một món đồ yêu thích, ăn được một món ăn ngon và toàn gặp chuyện thuận lợi.

Chúng ta chạy theo một lối đi mà sự kỳ vọng vạch ra, mãi miết, khó có thể quay đầu. Chúng ta để sự kỳ vọng “Đặt tên” “định danh” bản thân mình.

Khi chúng ta bắt đầu kỳ vọng là khi chúng ta bắt đầu khổ sở. Và chúng ta lạc lối vì đường đi hoàn toàn không phải tới từ con tim mình, từ bản thân mình.

Chúng ta đã sai ngay từ đầu. Mọi sự kỳ vọng thật sự vô nghĩa, vì không ai có thể đoán được tương lai, hai phút sau ngay cả bản thân chúng ta cũng không biết mình nghĩ gì nữa là...

(Nguyễn Anh Dũng, Trích *Hãy vứt bỏ sự kỳ vọng và khát khao làm hài lòng kẻ khác*, in trong *Tư duy ngược*, NXB Dân trí, 2024, tr.23-25)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của đoạn trích trên.

Câu 2. Xác định luận đề của đoạn trích.

Câu 3. Việc nêu ra những kỳ vọng theo trật tự thời gian trong đoạn trích có tác dụng gì?

Câu 4. Nội dung nghị luận trong đoạn trích có mối quan hệ như thế nào với nhan đề văn bản *Hãy vứt bỏ sự kỳ vọng và khát khao làm hài lòng kẻ khác*?

Câu 5. Từ những điều gợi ra trong đoạn trích, theo em có phải mọi sự kỳ vọng của người khác đều khiến ta lạc lối? Vì sao?

II. PHẦN VIẾT: (14,0 điểm)

Câu 1: (6,0 điểm)

Trong cuộc sống, con người luôn đứng trước những sự lựa chọn. Có lựa chọn dễ dàng nhưng cũng có những lựa chọn đầy khó khăn.

Viết đoạn văn nghị luận trình bày suy nghĩ của em về sự cần thiết của những lựa chọn đúng đắn trong cuộc sống.

Câu 2: (8,0 điểm)

RỪNG MÌNH⁽¹⁾...

Tùng địa dũng xuất (Kinh Pháp Hoa)

*Người rừng mình hỏi vì sao động đất sóng thần cứ triển miên
hết ngày này sang ngày khác?*

Vì sao núi lửa cứ phun trào?

Vì sao băng tan vì sao bão táp...?

*Vì sao trẻ con người già bị cuốn trôi bị thiêu đốt
thành phố tan hoang cửa nhà đổ nát như món đồ chơi
của một đứa trẻ đang giận dữ?*

Vì sao và vì sao?...

Nhưng hãy lắng nghe

Dù trong giây lát

*Trái đất cũng đang rừng mình tự hỏi vì sao
những ngọn núi cứ triển miên đổ sập?*

vì sao những dòng sông nghẽn tắt?

vì sao những mũi đao cứ ngày đêm xoáy sâu vào lòng đất?

Vì sao chim rừng cá biển không chốn nương thân

Vì sao cỏ thụ mầm xanh bị tận diệt

Vì sao lúa bắp phải cấy ghép gen người?....

Vì sao và vì sao?

Ta nương tựa vào nhau.

Nay có vẻ đã không còn cần nhau nữa!

Đất rừng mình phận đất...

Người rừng mình phận người...

(Đỗ Hồng Ngọc, *Tạp chí sông Hương*, 4/6/2018)

Em hãy đọc bài thơ trên, sau đó viết bài văn nghị luận về chủ đề: *Văn học có thể nói với chúng ta điều gì về mối quan hệ của con người với tự nhiên?*

Hết./.

⁽¹⁾ Đỗ Hồng Ngọc (bút danh Đỗ Nghê) là một bác sĩ, thi sĩ, một nhà văn tận tụy với nghề và tận tâm với đời. Nói như Nguyễn Hiến Lê: "...Một bác sĩ mà lại là một thi sĩ thì luôn luôn làm cho chúng ta ngạc nhiên một cách thú vị...". Thơ của ông vừa hồn nhiên, mộc mạc, pha chút lãng tử hiện đại; lời thơ ngẫu nhiên không theo một khuôn khổ, nhưng người đọc lại tìm được một khoảng không bình yên. Bài thơ *Rừng mình* in trên *Tạp chí Sông Hương* ngày 4 tháng 6 năm 2018.